

عنوان مقاله:

مروری بر شاخص های اندازه گیری امنیت غذایی در کشور و نقش گم شده خاک

محل انتشار:

دوفصلنامه مدیریت اراضی، دوره 11، شماره 1 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

یاسر صفری - استادیار گروه آب و خاک، دانشکده کشاورزی، دانشگاه صنعتی شاهرود، شاهرود

خلاصه مقاله:

امنیت غذایی یک مفهوم چند زمینه ای با هدف ارزیابی دسترسی افراد به غذای کافی، سالم و مغذی است. دست یابی به امنیت غذایی پایدار مستلزم توجه هم زمان به طیف وسیعی از عوامل محیطی، اقتصادی، اجتماعی و سیاسی و برهم کنش های محتمل این عوامل است. بی شک، اطلاع درست از وضعیت حال حاضر امنیت غذایی در سطوح منطقه ای، ملی و یا جهانی پیش شرط انجام برنامه ریزی های هدفمند آتی است. نظر به فراگیر بودن مفهوم امنیت غذایی، تاکنون شاخص های متفاوتی توسط برخی سازمان های بین المللی برای اندازه گیری ناامنی غذایی ارائه شده است که هر کدام نوع نگاه متفاوتی به این مقوله دارند. با این وجود، به نظر می رسد وجه اشتراک اغلب این شاخص ها، کم توجهی و حتی نادیده انگاشتن نقش منابع طبیعی تولید، به ویژه خاک است. در نتیجه، کاربرد چنین شاخص هایی، به ویژه در مناطق درگیر با محدودیت های محیطی و معضل تنزل کیفی اراضی، می تواند به نتایج غیر دقیق و گمراه کننده ای منجر شود. از این رو، نوشتار حاضر در صدد است تا با مرور رایج ترین شاخص های سنجش امنیت غذایی در ایران و تشریح کلی معیارهای مورد استفاده آن ها، سطح توجه این شاخص ها به منابع محیطی تولیدات غذایی را بررسی کند. علاوه بر این، به منظور توجیه لزوم توجه به نقش کلیدی خاک در دست یابی به امنیت غذایی، به ویژه در کشور ایران، این نوشتار سعی بر تبیین دقیق روند اثرپذیری هر یک از ابعاد مختلف امنیت غذایی از جنبه های گوناگون تخریب خاک دارد.

کلمات کلیدی:

امنیت غذایی، تخریب خاک، تولید پایدار، کیفیت خاک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1756014>

